

Sygn. akt: I C 1108/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Piasecka
Protokolant:	sekretarz sądowy Karolina Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2019 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 1.206,46 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście sześć złotych czterdzieści sześć groszy) wraz z:

a) odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia zapłaty a w razie zmiany wysokości stopy kredytu lombardowego NBP – z odsetkami stanowiącymi czterokrotność wysokości tych odsetek, nie więcej jednak niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.132,25 zł (słownie: jeden tysiąc sto trzydzieści dwa złotych dwadzieścia pięć groszy),

b) odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 154,21 zł (słownie: sto pięćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia jeden groszy) od dnia 27 listopada 2018 roku do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie – z tymi odsetkami,

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 30,00 zł (słownie: trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 1108/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 1.286,46 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia zapłaty od kwoty 1.132,25 złotych oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 154,21 złotych i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany w dniu 21 lutego 2017 roku zawarł z pozwanym M. K. umowę kredytu nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy pozwany zobowiązał się spłacać kredyt w miesięcznych ratach, jednakże nie wywiązał się ze zobowiązania. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwanego warunków umowy – brakiem spłaty, powód wypowiedział umowę. Całe zobowiązanie, po upływie okresu wypowiedzenia, w dniu 21 maja 2018 roku zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo znacznego upływu terminu do zwrotu zaległego zobowiązania, pozwany nie dokonał dobrowolnie spłaty.

Na dochodzoną pozew sumę składa się kwota kapitału w wysokości 1.132,25 złotych wraz z dalszymi odsetkami od dnia 23 listopada 2018 roku i suma odsetek umownych i karnych wyliczona na dzień sporządzenia pozwu w wysokości 154,21 złotych wraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Sąd Rejonowy L. postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 roku, wydanym w sprawie VI Ne-e (...), stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z uwagi na wątpliwości wskazane w uzasadnieniu pozwu co sposobu i wysokości wyliczenia odsetek karnych oraz umownych i w związku z tym przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Pozwany – M. K. stawiał się na termin rozprawy i przyznał roszczenie co do zasady.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2017 roku pozwany M. K. zawarł z powodem (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...). Wysokość kredytu wynosiła 1.554,00 złotych i obejmowała także prowizję za udzieleni kredytu w wysokości 259,00 złotych.

Pozwany – M. K. zobowiązał się do spłaty zobowiązania w 24 miesięcznych ratach, każda płatna do 21 każdego miesiąca.

dowód: umowa o kredyt na zakup towarów i usług k. 17 – 20.

Pozwany – M. K. zaprzestał spłaty zobowiązania, w związku z czym powód wypowiedział umowę. W dniu 21 maja 2018 roku całe zobowiązanie zostało pozostawione w stan natychmiastowej wymagalności.

Pozwanemu pozostał do spłaty kapitał w wysokości 1.132,25 złotych oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 154,21 złotych.

W lutym 2019 roku pozwany M. K. na poczet zobowiązania uiścił kwotę 80,00 złotych.

przyznane, nadto dowód: potwierdzenie przelewu k. 32, szczegółowy wykaz odsetek k. 15 - 16.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, mimo że strona pozwana uznała roszczenie powództwo co do zasady i wysokości. Należy bowiem zauważyć, że pozwany M. K. oświadczył jednocześnie, że na poczet zobowiązania uiścił w lutym 2019 roku kwotę 80,00 złotych i na tę okoliczność przedłożył dowód wpłaty.

Zgodnie z art. 720 k.c. § 1 przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 roku, III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60). Istotnym jest przy tym, iż mimo, że Sąd jest związany uznaniem powództwa, to obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 kpc) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem.

Mając na uwadze wskazany przez powoda stan faktyczny i wysokość dochodzonego roszczenia, Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby uznanie powództwa było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego bądź zmierzało do obejścia prawa. Tym bardziej, że powód celem wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia przedłożył umowę o kredyt z dnia 21 lutego 2017 roku oraz szczegółowy wykaz odsetek karnych i umownych. Dokumenty te nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Natomiast analiza powyższego materiału dowodowego bezsprzecznie świadczy o tym, że pozwany zawarł z powodem przedmiotową umowę, na podstawie której otrzymał określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej spłaty w systemie ratalnym.

Należy jednakże podkreślić, że pozwany po doręczeniu pozwu uiścił na poczet zobowiązania kwotę 80,00 złotych, a powód nie cofnął powództwa w tym zakresie. Dlatego też Sąd uwzględnił roszczenie powoda w części, pomniejszając je o kwotę 80,00 złotych i oddalając powództwo w tym zakresie. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności. Nie zachodzi bowiem przeszkoda merytoryczna w rozpoznaniu sprawy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 roku, sygn. akt III CZP 110/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1999 roku, sygn. akt III CKN 936/98 niepubl.). Tak więc zapłata w toku sporu z wolą zaspokojenia roszczenia powoda powoduje wygaśnięcie dochodzonego roszczenia w tym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 kpc, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Wprawdzie powód uiścił na poczet zobowiązania kwotę 80,00 złotych, należy jednak zauważyć, że nastąpiło to po wniesieniu pozwu, a zatem należy go traktować jako stornę przegrywającą roszczenie również w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie na koszty procesu składa się opłata od pozwu w wysokości 30,00 złotych.